

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 8.3.2000
KOM(2000) 88 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

EU:n politiikka ja toimenpiteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi: kohti eurooppalaista ilmastomuutosohjelmaa (ECCP)

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

EU:n politiikka ja toimenpiteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi: kohti eurooppalaista ilmastonmuutosohjelmaa (ECCP)

Poliittinen tausta

Vuosi 2000 on ilmastonmuutoksen kannalta ratkaiseva. Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen sopimuspuolten kuudennessa konferenssissa olisi tehtävä päätökset Kiotossa ratkaisematta jääneistä asioista, erityisesti joustomekanismeista ja sitoumusten noudattamisen arvioinnista. Maaliskuusta alkaen ilmastoa käsittelevien tahojen eri puolilla maailmaa olisi keskitettävä poliittinen energiansa tähän merkittävään tapaamiseen.

Euroopan unioni kehotti Bonnissa vuonna 1999 kaikkia sopimuspuolia ratifioimaan Kioton pöytäkirjan mahdollisimman pian sopimuspuolten kuudennen konferenssin jälkeen sen varmistamiseksi, että se tulee voimaan vuonna 2002 pidettävään Rion pöytäkirjan kymmenvuotisarviointia käsittelevään konferenssiin mennessä. Euroopan unioni on vakaasti päättänyt muuntaa tämän poliittisen sitoumuksen suunnitelmalliseksi toiminnaksi. Positiivinen tekijä tässä yhteydessä on Helsingin Eurooppa-neuvoston päätös pyytää komissiota laatimaan vuoden 2001 kesäkuussa kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle esitettävä ehdotus pitkän aikavälin strategiaksi, jossa sovitetaan yhteen taloudellisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestävä kehityksen politiikat.

Euroopan unionin tarkoituksena on aloittaa poliittinen prosessi Kioton pöytäkirjan ratifioimiseksi välittömästi sopimuspuolten kuudennen konferenssin jälkeen. Tällä keskustelulla on useita ulottuvuuksia, joista ainakin kahdella on suurta merkitystä:

1. Neuvostossa vuonna 1998 tehty rasitteiden jakamista koskeva sopimus on saatettava oikeudellisen säännöksen muotoon. Koko EU:lle asetettu tavoite päästöjen vähentämiseksi kahdeksalla prosentilla on jaettu jäsenvaltioiden kesken siten, että on mahdollista noudattaa erilaisia talouskehityksen malleja. Kun rasitteiden jakamista koskeva sopimus on oikeudellisesti vahvistettu, jäsenvaltiot ja Euroopan yhteisö voivat yhteisesti ratifioida Kioton pöytäkirjan.

2. Ratifiointiasiakirjan tueksi on laadittava täytäntöönpanostrategia, jotta varmistetaan poliittinen uskottavuus. Strategiassa on määritettävä toteutettavat politiikat ja toimenpiteet sekä se, miten ns. joustomekanismit toteutetaan Euroopan unionissa sekä muiden - sekä teollisuus- että kehitysmaiden - sopimuspuolten kanssa.

Ratkaistavana on useita vaikeita kysymyksiä, jotka vaikuttavat esimerkiksi vastuun jakamiseen eri jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisön kesken. Niiden käsittelyssä on otettava huomioon sisämarkkinoiden suojeleminen ja sektorikohtaiset politiikat sekä se, että Euroopan unioni olisi yhteisönä oikeudellisesti velvoitettu noudattamaan tavoitetta päästöjen vähentämisestä kahdeksalla prosentilla.

Päästöjen nykyisen suuntaukset ovat huolestuttavia

Viime vuosina kasvihuonekaasupäästöt Euroopan tasolla ovat lisääntyneet, eivät vähentyneet. Mikäli nykyisiä poliittisia toimenpiteitä ei tehosteta, "tätä menoa -käytäntö" aiheuttaa sen, että päästöt todennäköisesti lisääntyvät 6–8 prosentilla vuoden 1990 tasoihin verrattuna pikemminkin kuin vähentyvät kahdeksalla prosentilla¹.

Energia ja liikenne aiheuttavat suurimman osan hiilidioksidipäästöistä; teollisuus puolestaan on merkittävä fluorattujen kaasujen lähde. Liikenteestä aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen odotetaan lisääntyvän vuoteen 2010 mennessä 39 prosentilla (vuoden 1990 tasoista). Sähkön ja lämmön kysyntä kasvaa voimakkaasti, ja energiantuotannosta aiheutuvien hiilidioksidipäästöjen odotetaan lisääntyvän 12 prosentilla. Myös yksityissektori ja palveluala antavat aiheutta huoleen. Mikäli ei ryhdytä lisätoimenpiteisiin, fluorattujen kaasujen päästöjen odotetaan lisääntyvän noin 40 prosentilla vuosina 1990-2010. Näiden kaasujen kokonaispäästöt pysyvät kuitenkin vähäisinä; niiden osuuden arvioidaan olevan noin 2,6 prosenttia kaikista päästöistä vuonna 2010.

Päästöjen suuntaukset jäsenvaltioissa vaihtelevat huomattavasti keskimääräisiin arvoihin verrattuna. Joissakin jäsenvaltioissa päästöjen vähentäminen on alkanut lupaavasti. Saksan yhdistyminen ja siirtyminen hiilestä kaasuun Yhdistyneessä kuningaskunnassa vähensivät huomattavasti päästöjä 1990-luvun alkupuoliskolla. Tällaisia ainutlaatuisia tapahtumia tuskin on kuitenkaan enää odotettavissa ennen vuotta 2012. Liitteessä 1 kuvataan sitä, miten hyvin jäsenvaltiot ovat edistyneet kohti päästöjen vähentämiseksi asetettua, rasiitteiden jakamista koskevaan sopimukseen perustuvaa tavoitetta.

Useimmat jäsenvaltiot pitävät eri syistä yhä vaikeampana valvoa kasvihuonekaasupäästöjä. Esimerkiksi Itävallassa, Tanskassa, Suomessa ja Alankomaissa on jo aikaisemmin tehty paljon ja helposti korjattaviin puutteisiin on jo tartuttu. Tästä lähtien toimien toteutuksesta aiheutuu korkeampia kustannuksia. Kun käytettävissä on entistä parempia tietoja, jotkin muut jäsenvaltiot, erityisesti Belgia ja Italia, ovat huomanneet, että niiden päästötilanne kehittyy nopeasti väärään suuntaan. Espanja, Portugali, Kreikka ja Irlanti ovat tietoisia siitä, että vaikka rasiitteiden jakamista koskeva sopimus jättää niiden päästöille varaa lisääntyä, niiden on kuitenkin ryhdyttävä tehokkaisiin toimenpiteisiin.

Jäsenvaltioiden onkin sitouduttava vahvistamaan entisestään omaa politiikkaansa, jotta ne voisivat saavuttaa päästöjen vähentämiseen liittyvät tavoitteensa siten kuin ne on määritetty rasiitteiden jakamista koskevassa sopimuksessa. Yhteiset ja koordinoitujen toimenpiteet yhteisön tasolla täydentävät hyödyllisellä tavalla näitä kansallisia strategioita toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

¹ KOM(99)230

Tarve vahvistaa politiikkaa ja toimenpiteitä

Euroopan yhteisön johtava asema Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanossa arvoidaan lähivuosina tapahtuvan edistymisen perusteella. Sekä jäsenvaltioiden että Euroopan yhteisön tasolla on useita positiivisia merkkejä siitä, että Kioton pöytäkirjan täytäntöönpano on poliittisella asialistalla korkealla sijalla.

Jotkin jäsenvaltiot ovat jo vahvistaneet ilmastonmuutosta koskevia strategioitaan ja aloittaneet siten Kioton pöytäkirjaan perustuvien sitoumusten toteuttamisen rasiitteiden jakamista koskevan sopimuksen mukaisesti. Monet muut maat kehittävät parhaillaan tällaisia uusia strategioita. Ehdotetut toimenpiteet kattavat kaikki sektorit, ja niiden avulla odotetaan saavutettavan merkittäviä päästöjen vähennyksiä.

Myös komissio on onnistuneesti esittänyt merkittäviä toimenpiteitä. Joitakin näistä toimenpiteistä, kuten autonvalmistajien kanssa tehty sopimus henkilöautojen energiatehokkuudesta, on jo pantu täytäntöön. Lisäksi komissio valmistele parhaillaan useita uusia aloitteita, joihin kuuluvat ehdotus direktiiviksi uusiutuvien energialähteiden käytön edistämisestä sähkön sisämarkkinoiden yhteydessä, ehdotus direktiiviksi täydentävistä polttoaineiden laatuvaatimuksista vuoteen 2005 mennessä, tiedonanto toimista kestävän kehityksen huomioon ottamiseksi yrityspolitiikassa, yhteisen liikennepolitiikan tarkistus, vihreä kirja kaupunkiliikenteestä, strategia energiansaannin luotettavuuden varmistamiseksi (mukaan luettuna kaikkien energialähteiden ympäristövaikutusten arviointi), toimintasuunnitelma energiatehokkuuden parantamiseksi yhteisössä sekä toimintasuunnitelma uusiutuvia energialähteitä varten.

Ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa, jotka piakkoin saatetaan ajan tasalle, rohkaistaan jäsenvaltioita käyttämään uusia markkinoihin perustuvia kannusteita. Lisäksi ilmastonmuutoksen ehkäisyyn liittyvä tavoite näkyy päätöksissä, jotka komissio tekee tulevaisuudessa nykyisten sääntöjen perusteella arvioidessaan jäsenvaltioiden valtiontukijärjestelmiä.

Edistyminen olisi kuitenkin ollut huomattavasti nopeampaa, mikäli neuvosto olisi aktiivisemmin ajanut joitakin tärkeitä ehdotuksia (esim. energiaveroa koskeva ehdotus) tai mikäli ehdotuksia ei olisi niitä hyväksyttäessä huomattavasti heikennetty (esim. SAVE- ja ALTENER-ohjelmat). Komissio painottaa voimakkaasti energiaveron huomattavaa merkitystä ilmastonmuutosta koskevassa yleisessä strategiassa ja kehottaa neuvostoa hyväksymään ehdotuksen nopeasti.

Euroopan unionin Kiotossa tekemien sitoumusten noudattamiseksi on lisättävä toimia sekä jäsenvaltioiden että yhteisön tasolla. Komissio noudattaa tämän osalta kaksiosaista lähestymistapaa: yhteisön laajuisia politiikkoja ja toimenpiteitä vahvistetaan, ja EU:ssa kehitetään päästökauppajärjestelmää EU:n täytäntöönpanostrategian kustannustehokkuuden parantamiseksi; tähän kuuluu myös valmistautuminen Kioton pöytäkirjan mukaisten joustomekanismien käyttöön. Euroopan unioni voi parantaa kansainvälistä uskottavuuttaan osoittamalla, että se on sitoutunut toteuttamaan Kioton pöytäkirjan molemmat osat.

Yhteisten ja koordinoitujen politiikkojen ja toimenpiteiden vahvistamiseksi ympäristönäkökohdat otetaan huomioon kasvihuonekaasuja aiheuttavien alojen yleisessä politiikassa esim. energia-, liikenne-, maatalous-, teollisuus-, sisämarkkina-

ja kehitysyhteistyöaloilla, joilla on laadittu tai laaditaan parhaillaan strategioita. Lisäksi ympäristöneuvosto kehotti päätelmissään lokakuussa 1999² komissiota esittämään luettelon ilmastonmuutokseen liittyvistä ensisijaisista toimista mahdollisimman pian vuonna 2000 ja laatimaan asianmukaisia ehdotuksia sopivana ajankohtana. Tässä yhteydessä neuvosto korosti, että on tehtävä aloitteita niiden politiikkojen ja toimenpiteiden osalta, jotka neuvosto on jo määritellyt päätelmissään kesäkuussa 1998³.

Komissio esittää näiden kehotusten mukaisesti luettelon ehdotetuista yhteisistä ja koordinoituista politiikoista ja toimenpiteistä (liite 3). Luettelo ei ole tyhjentävä, vaan siinä keskitytään ensisijaisiin toimiin energia-, liikenne- ja teollisuusalalla. Sitä voidaan muuttaa neuvostossa ja parlamentissa käytävien keskustelujen ja esim. energia-, liikenne-, teollisuus- ja maatalousalalla tehtävien sektorikohtaisia politiikkoja koskevien päätösten perusteella.

Onnistunutta yhteisten ja koordinoitujen politiikkojen ja toimenpiteiden kokonaisuutta kehitettäessä keskeisiä osatekijöitä ovat päästöjen vähentämismahdollisuudet ja vähentämisen aiheuttamat kustannukset eri aloilla. Toukokuussa 1999 laaditussa komission tiedonannossa⁴ arvioidaan päästöjen vähentämismahdollisuuksia ja eri vähentämistoimenpiteiden aiheuttamia kustannuksia energia-, liikenne- ja teollisuusaloilla. Nämä arvioit esitetään myös liitteessä 3, jossa luetellaan ehdotetut yhteiset ja koordinoitut politiikat ja toimenpiteet. Esimerkiksi energiatehokkuuden osalta kotitalouksissa ja palvelualalla 600 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonniin vähentämismahdollisuuksien kustannukset olisivat enintään 50 euroa tonnilta (vuoden 1997 hintoina)⁵.

Edellä mainittuja politiikkoja ja toimenpiteitä täydennetään Kioton pöytäkirjaan perustuvilla ns. joustomekanismeilla. Vaikka nämä mekanismit vaikuttavat lupaavilta kustannustehokkuuden osalta, EU:n kokemus niistä on vähäistä. Komissio on sen vuoksi laatinut samaan aikaan tämän tiedonannon kanssa ja osana samaa kokonaisuutta vihreän kirjan kasvihuonekaasujen päästökaupasta Euroopan unionissa. Vihreän kirjan tarkoituksena on tutustuttaa kaikki päätöksentekijät tähän uuteen välineeseen ja käynnistää neuvottelut kaikkien asianmukaisten sidosryhmien kanssa. Tähän liittyen on tarpeen varmistaa, että ehdotetun yhteisön lähestymistavan eri osatekijät muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden. On erityisen tärkeää, että yhteisöllä on selkeä käsitys mekanismin toiminnasta sisämarkkinoilla ja siitä, miten päästökaupan käyttö vaikuttaa EU:n mahdollisuuksiin saavuttaa sen kokonaistavoitteet.

Yhteisö haluaa jatkossakin osoittaa, että se suhtautuu vakavasti huoliin, joita kehitysmailla on ilmastonmuutokseen liittyvistä kysymyksistä. Tarkoituksena on määrittää erityisiä yhteisön toimia, joilla tuetaan kehitysmaita niiden pyrkiessä vähentämään ilmastonmuutosta ja mukautumaan sen haitallisiin vaikutuksiin.

² Neuvoston päätelmät yhteisön strategiasta ilmastonmuutosten alalla, asiakirja 11654/99, Luxemburg 12. lokakuuta 1999

³ Neuvoston päätelmät yhteisön strategiasta ilmastonmuutosten alalla, asiakirja 9702/98, Bryssel 19. kesäkuuta 1998

⁴ KOM(99)230.

⁵ KOM(99)230.

Sopimuspuolten kuudennen konferenssin jälkeen on tehtävä uusia aloitteita, joilla autetaan köyhimpiä ja heikoimmassa asemassa olevia kehitysmaita hyödyntämään täysimääräisesti Kioton pöytäkirjan tarjoamia mahdollisuuksia, erityisesti puhtaan kehityksen mekanismia.

Eurooppalainen ilmastonmuutosohjelma (ECCP)

Eurooppalainen ilmastonmuutosohjelma (ECCP) on Euroopan komission ohjelma, jossa kaikki asiaa käsittelevät sidosryhmät voivat yhteistyössä valmistella yhteisiä ja koordinoituja politiikkoja ja toimenpiteitä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Vaikka politiikkaa koskevien ehdotusten tekeminen kuuluu komissiolle, useiden sidosryhmien osallistumisesta ehdotusten valmisteluun on saatu myönteisiä kokemuksia.

ECCP-ohjelmassa käsitellään pääasiassa liitteessä 3 lueteltuja politiikkoja ja toimenpiteitä.

Ohjelman ehdotettu rakenne esitetään yksityiskohtaisemmin liitteessä 2. Komissio kehittää rakennetta edelleen. Ohjelman soveltamisala rajataan alussa siten, että voidaan käsitellä kaikkein lupaavimpia päästövähennystoimenpiteitä, jotta saavutettaisiin Kiotossa sovittu tavoite päästöjen vähentämisestä kahdeksalla prosentilla. Keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ECCP-ohjelmasta pitäisi kuitenkin tulla kattavampi, jolloin siinä käsiteltäisiin esimerkiksi ilmastonmuutokseen mukautumista, toimintavalmiuksien parantamisen ja teknologiasiirron kautta tapahtuvaa kansainvälistä yhteistyötä, tutkimusta ja seurantaa, tehokkaan ja puhtaan teknologian esittelyä sekä koulutusta. Näihin kysymyksiin liittyvää valmistelevaa työtä voitaisiin käyttää perustana konkreettisia toimia koskeville komission ehdotuksille.

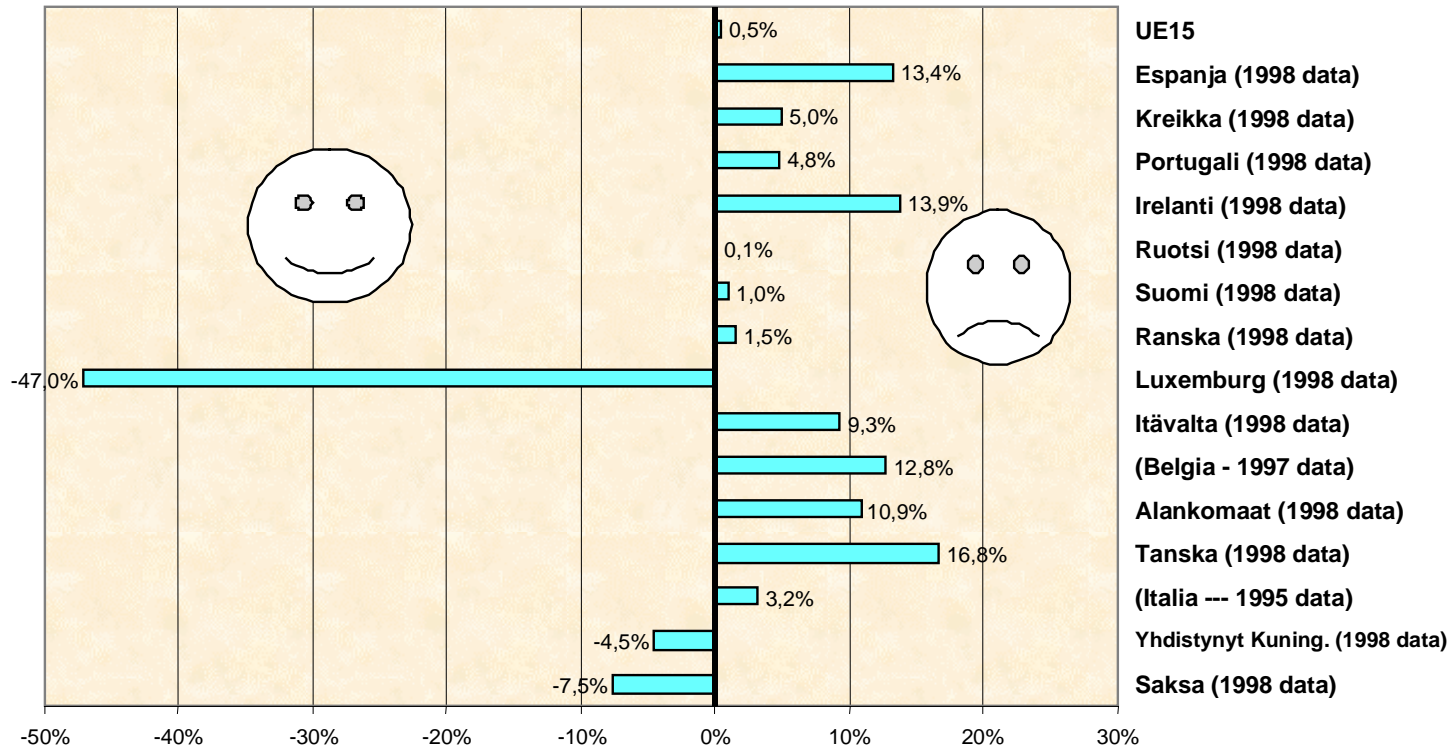
ECCP-ohjelma ei ole muusta toiminnasta erillään, vaan siinä luodaan ja kehitetään yhteyksiä nykyisiin hankkeisiin sellaisilla aloilla (esim. ilmanlaatu, energia ja liikenne), joilla on vaikutusta ilmastonmuutokseen; tarkoituksena on, että ohjelmat ovat yhteensopivia ja toisiaan vahvistavia. Lisäksi otetaan huomioon sektorikohtaisten strategioiden toteuttamisesta saatu palaute.

Edistymisen seuranta: miten EU saavuttaa Kiotossa sovittuja tavoitteita

Komissio haluaa painottaa jäsenvaltioiden vastuuta niiden omien politiikkojen ja toimenpiteiden laatimisesta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Toimenpiteiden tehokkuutta on valvottava jatkuvasti. Yhteisön CO₂-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmää koskeva neuvoston päätös 99/296 tarjoaa tarvittavan välineen politiikkojen ja toimenpiteiden arvioimista varten, mutta sitä on laajennettava ja vahvistettava siten, että se kattaa joustomekanismien käytön. Vasta sitten valvontajärjestelmää voidaan tehokkaasti käyttää arvioimaan Kiotossa sovittujen tavoitteiden noudattamista.

ANNEX 1

TODELLISTA TILANNETTA OSOITTAVAT LUVUT VERRATTUNA RASITTEIDEN JAKAMISTA KOSKEVAN SOPIMUKSEN MUKAISIN TAVOITTEISIIN (OLETTAEN, ETTÄ TILANNE KEHITTYY LINEAARISESTI VUODESTA 1990 KOHTI VUODEN 2010 TAVOITETTA) PROSENTTEINA VUODEN 1990 PÄÄSTÖISTÄ (3 KAASUA - ILMAN MAANKÄYTÖN JA METSÄNHOIDON MUUTOKSIA)

Kaavio osoittaa jäsenvaltioiden edistymistä; oletuksena on, että päästöt vähenevät lineaarisesti (vuosien 1990 ja 2010 välisenä aikana). Negatiiviset arvot osoittavat, että tavoitteet ovat ylittyneet; positiiviset arvot, että tavoitteita ei ole saavutettu. Luxemburgin osalta kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärä on hyvin pieni (0,3 % koko EU:n päästöistä). Päästöjä on voitu vähentää huomattavasti uudistamalla metalliteollisuuden rakennetta. Jäsenvaltiot ovat toimittaneet tiedot komissiolle valvontajärjestelmän mukaisesti (neuvoston päätös 93/389/EY sellaisena kun se on muutettuna päätöksellä 99/296/EY). Tiedot esitetään myös Euroopan ympäristökeskuksen laatimassa raportissa "Annual European Community Greenhouse Gas Inventory 1990-1998".

**EUROOPAN KOMISSION KÄYNNISTÄMÄN
EUROOPPALAISEN ILMASTONMUUTOSOHJELMAN
KESKEISET OSAT**

Tavoitteet

Eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman (ECCP) yleistavoitteena on määrittää kaikki Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat eurooppalaisen ilmastonmuutosstrategian osat ja kehittää niitä. Niihin kuuluvat päästöjen vähentäminen politiikan ja toimenpiteiden sekä joustomekanismien avulla, toimintavalmiuksien parantaminen ja teknologian siirto, tutkimus ja seuranta sekä koulutus. Ohjelmassa alan sidosryhmät, esim. komission edustajat, jäsenvaltiot, teollisuus ja kansalaisjärjestöt, tekevät yhdessä valmistelemaa työtä, jotta komissio voi asianmukaisena ajankohtana tehdä konkreettisia politiikkaa koskevia ehdotuksia neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

Ohjauskomitea

Ohjauskomiteassa on jäseniä kaikista komission yksiköistä, jotka osallistuvat ECCP-ohjelmaan. Komitea vastaa ohjelman yleisestä hallinnasta ja koordinoinnista sekä poliittisen lähestymistavan että organisaation osalta. Ohjauskomitea perustaa työryhmiä käsittelemään erityisiä ongelma-aloja ja päättää niiden tehtävänkuvauksesta ja aikataulusta asiaa käsittelevien pääosastojen ehdotusten perusteella. Ohjauskomitea kokoontuu kerran kuukaudessa. Se huolehtii tiedotuksesta muille sidosryhmille ja säännöllisestä tiedonvaihdosta niiden kanssa.

Työryhmät

Työryhmät noudattavat sovittua työohjelmaa, joka perustuu ohjauskomitean laatimaan tehtävänkuvaukseen ja aikatauluun. Työohjelmassa keskeisenä osana on arvioida politiikkojen ja toimenpiteiden ympäristö- ja kustannusvaikutuksia sekä yhdenmukaisuutta sektorikohtaisten integraatiopolitiikkojen kanssa. Näiden arviointien perusteella voidaan tehdä komissiolle suosituksia politiikan laatimista varten (katso kohtaa "lopulliset tuotteet").

Kukin työryhmä on yhteydessä tiettyihin sidosryhmiin, jotka edustavat eurooppalaisia pikemmin kuin kansallisia tai alueellisia ryhmittymiä. Työryhmien koko on rajoitettu; niissä on keskimäärin 15 jäsentä.

ECCP-ohjelmassa keskitytään aluksi energiaan, liikenteeseen, teollisuuteen ja joustomekanismeihin. Työryhmät muodostetaan tiettyjen aiheiden ympärille. Aiheet vastaavat periaatteessa ehdotettujen yhteisten ja koordinoitujen politiikkojen ja toimenpiteiden luetteloa, jonka komissio toimittaa ympäristöneuvostolle maaliskuun lopussa.

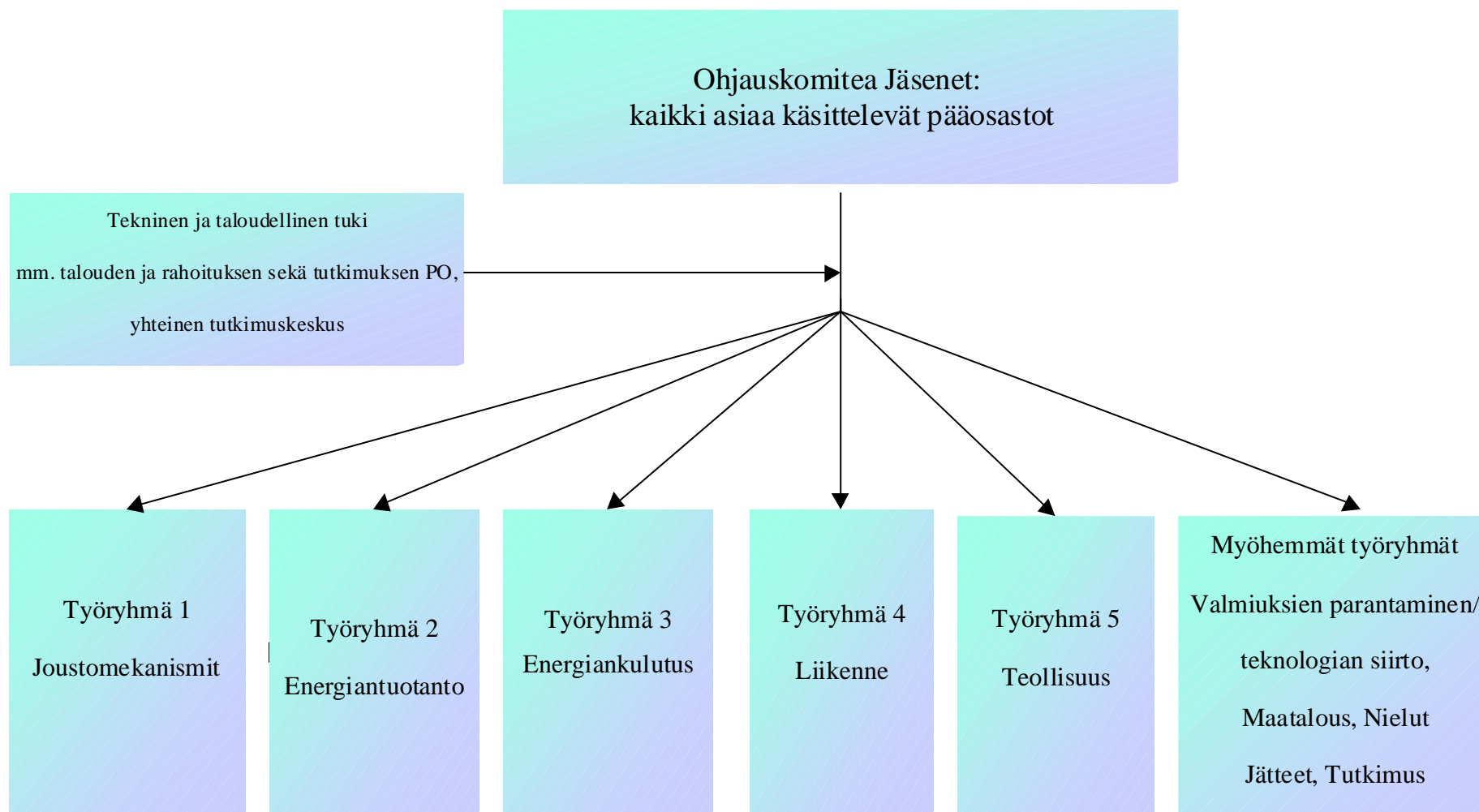
Myöhemmässä vaiheessa työryhmiä perustetaan käsittelemään muitakin aloja, kuten maataloutta, nieluja, jätteitä, toimintavalmiuksien parantamista ja teknologian siirtoa sekä tutkimusta.

Työryhmät hyödyntävät jo käytettävissä olevaa materiaalia pikemminkin kuin tekevät omaa mallintamistyötä. Eri aloilla toteutettavien toimenpiteiden ympäristövaikutusten ja kustannustehokkuuden arviointeja on jo käytettävissä tai niitä laaditaan parhaillaan. Työryhmät saavat tukea asioita käsitteleviltä komission yksiköiltä. Lisäksi tarkastellaan mahdollisuutta käyttää ulkopuolisten konsulttien apua.

Lopulliset tuotteet ja aikataulu

Kukin työryhmä raportoi säännöllisesti ohjauskomitealle puheenjohtajansa kautta. Ryhmät laativat kirjallisen väliraportin kuuden kuukauden kuluttua ja loppuraportin 12 kuukauden kuluttua. Loppuraportissa on tehtävä politiikkaa ajatellen päätelmiä, joissa käsitellään yhteisön tasolla harkittavien politiikkojen ja toimenpiteiden luonnetta, soveltamisalaa ja sisältöä. Tämän perusteella komission on mahdollista laatia konkreettisia politiikkaa koskevia ehdotuksia, joissa esitetään erilaisia välineitä kuten teknistä sääntelyä, verotusta, vapaaehtoisia sopimuksia ja joustomekanismeja.

Eurooppalaisen ilmastonmuutosohjelman rakenne

Luettelo ehdotetuista ilmastonmuutosta koskevista yhteisistä ja koordinoituista toimenpiteistä

ENERGIANTUOTANTO

- *sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden kehittäminen edelleen siten, että otetaan huomioon ympäristönäkökohdat*
- *hajautetusti tuotetun sähkön pääsy sähköverkkoon, mikä lisää uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuutta*
- *lämmön ja sähkön yhteistuotannon lisääminen*
- *metaanipäästöjen vähentäminen kaivannaisteollisuudessa*
- *hiilidioksidin talteenotto ja poisto maanalaisissa tiloissa*
- *fossiilisten polttoaineiden tehokkaamman ja puhtaamman muuntotekniikan edistäminen*
- *energiatehokkuus sähkön- ja kaasuntuotantoalalla*

TEOLLISUUS

- *sähkölaitteiden energiatehokkuusnormien parantaminen*
- *teollisten prosessien tehokkuusnormien parantaminen*
- *energiatehokkuuden parantaminen hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi (kuumavesikattilat, rakennusalan tuotteet jne.)*
- *energiapalvelujen lisääminen pk-yrityksiä varten*
- *fluorattuja kaasuja koskevan EY:n poliittisen kehyksen kehittäminen (fluorihilivedyt, perfluorihilivedyt, rikkiheksafluoridit)*
- *päästökauppaa koskevan EY:n laajuisen poliittisen kehyksen kehittäminen*
- *vapaaehtoisia sopimuksia koskevan järjestelmän kehittäminen*

ENERGIANKULUTUS KOTITALOUKSISSA JA PALVELUALALLA

- *energiaa tehokkaasti hyödyntävän loppukäyttäjien käyttämän tekniikan suosiminen julkisissa hankinnoissa*
- *energiatarkastukset ja lämmitystehokkuustodistukset*
- *rakennusten ja valaistuksen tehokkuuden parantaminen*
- *rakennusten ja infrastruktuurien suunnittelu*

ENERGIANKULUTUS LIIKENNEALALLA

- *kuljetusten hinnoittelu ja taloudelliset välineet lentoliikennettä varten*
- *verokannustimet osana autojen CO₂-päästöjä koskevaa strategiaa*
- *ympäristöominaisuuksiltaan parannettujen ajoneuvojen käsitteen laajentaminen henkilöautoihin ja pakettiautoihin (tiukemmat päästö- ja polttoainenormit, uusi tekniikka ja uudet polttoaineet)*
- *eurooppalainen kampanja polttoaineen käytön kannalta tehokkaamman ajokulttuurin edistämiseksi*

LIIKENNEPOLITIikka JA INFRASTRUKTUURI

- *liikennepolitiikan tarkistaminen (rautatie- ja maantiekuljetukset, liikennemuotosiirtymä, merenkulku, lentoliikenne)*
- *kaupunkiliikennettä koskeva vihreä kirja, jossa käsitellään yhä huolestuttavampaa ruuhkautumista (ja mm. hinnoittelua, veroihin ja maksuihin liittyviä toimia, pysäköintihankkeita, julkisen liikenteen parantamista)*
- *kestävä liikkuvuus ja intermodaalisuus*
- *sateelliittinavigointijärjestelmät (GALILEO)*

JÄTTEET

- *biohajoavan jätteen biologisen käsittelyn edistäminen*
- *puhdistamolietettä koskevan direktiivin 86/278/ETY tarkistaminen*
- *pakkaukset ja pakkausjätteet*

TUTKIMUS

- *viidennen puiteohjelman, erityisesti energian, ympäristön ja kestävän kehityksen ohjelman, täytäntöönpano*
- *Euroopan unionin, kansallisten ja muiden ilmastonmuutosta koskevien TTK-ponnistusten verkottaminen*

KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

- *toimintavalmiuksien parantaminen kehitysmaissa ja teknologian siirto niihin kansainvälisen yhteistyön avulla*